

[Albrechtsen]

rer, spørgsmålet om, hvordan den parlamentariske kontrol skal være, hvilke oplysninger der skal fremlægges, hvad folketinget har krav på, hvad folketingets medlemmer har krav på, hvad offentligheden har krav på osv. osv. Det bør vi diskutere i denne debat, uafhængigt af om man så er tilhænger eller modstander af NATO-forsvaret. Derfor mener jeg, at ministeren bragte en vis usaglighed ind i debatten.

Så kun en enkelt bemærkning omkring det, ministeren nævner om, at åbenheden skulle være så voldsomt stor i Danmark. Vi er faktisk som regel henvist til at søge vores oplysninger i USA, hvor åbenheden er langt, langt større, når det gælder f.eks. atomvåbenplanlægningen, så jeg synes ikke, det var korrekt, hvad ministeren sagde. Faktisk er der vestlige lande, hvor åbenheden er langt, langt større, og det er på det felt tilstande, som minder om de amerikanske, vi ønsker. Vi ønsker, at man i det danske folketing kan få den samme åbenhed om tingene, som der er i Senatet og i Kongressen, i det hele taget i USA. Det alene ville være et enormt fremskridt.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Hr. Arentoft, sekunderet af ministeren, talte meget om den voldsomme åbenhed, der er, og de mange oplysninger, vi får i folketingets forsvarsudvalg. Gang på gang har jeg også her fra talerstolen påvist, at selv de simpleste ting får vi ikke oplysninger om. Vi kan tage hele debatten om Airland Battle, hvor forsvarsministeren jo fastholder, at der er tale om en operativ doktrin, som overhovedet ikke gælder i Europa, og som slet ikke gælder de amerikanske styrker. Men ikke desto mindre kan man jo i de internationale tidsskrifter læse, at amerikanske styrker i Vesttyskland her i efteråret har afholdt øvelser i overensstemmelse med FM-100-5, som var grundlaget for Airland Battle-doktrinen.

Jeg deler altså hverken ministerens selvglæde eller hr. Arentofts tilfredshed med de svar, vi får. På mange måder virker det, som om forsvarspolitikken kører efter champignonprincippet: man holder alting i mørke, og er der nogen, der stikker næsen frem, sådan som hr. Albrechtsen gjorde det for et øjeblik siden, så hælder ministeren en spand møg ud

over ham.

Man siger, at SF og VS ikke er interesserede i en seriøs debat. Nu kan en seriøs debat jo godt foregå på andre præmisser end lige nødvendigvis SFs eller VS' eller for den sags skyld ministerens. Hvis vi ser på, hvem der tager ordet i disse debatter, synes jeg, det skulle være klart, hvem der deltager. Og så synes jeg, det skulle være klart, hvem der ønsker en seriøs debat. Det er jo ikke SF og VS, der tier stille. Det er jo ikke SF og VS, der henviser til, at vores ordfører ikke har tid til at være her, er optaget andetsteds, så man skal gerne også på vegne af den anden part afvise forslaget uden i øvrigt at kommentere det, uden i øvrigt at argumentere. Det var vel også årsagen til, at en stribe borgerlige politikere var heroppe i arrigskab, da jeg tillod mig at citere fra Berlingske Tidende. Nu er det i øvrigt sjældent, jeg er enig med Berlingske Tidende, det vil jeg gerne understrege.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 12. november 1985 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 13.27